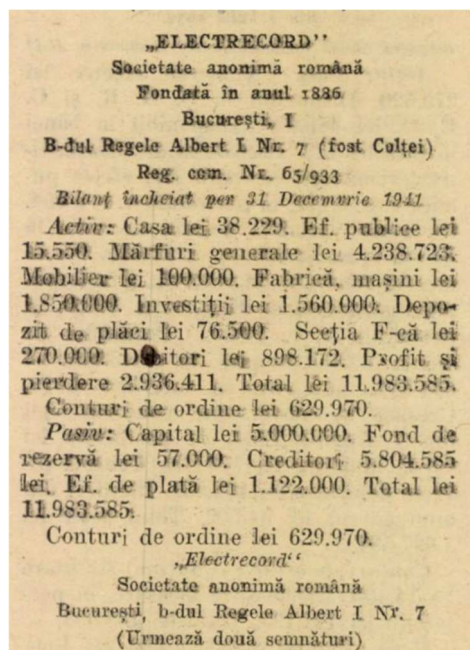

„ELECTRECORD - Societate anonimă română fondată în anul 1886.”

Luând în considerare anunțul alăturat, publicat în Monitorul Oficial din mai 1942, am fi tentați să dam acestei mărci de discuri o alta traiectorie în timp, față de cea reală. Era atât de consistentă tradiția producerii discurilor de ebonită sub această etichetă? Care era de fapt contextul acestui anunț într-o publicație oficială a statului român?

Dacă 1933 este anul apariției primelor discuri sub eticheta Electrecond (presate în Germania), iar 1934 anul primei apariții a unui disc purtând această marca fabricat în țara noastră, anul 1941 reprezintă data de naștere a S.A.R Electrecond ca entitate comercială sub acest nume, acționariatul de atunci luând decizia de a renunța la vechea denumire „Mischonzniky” (care poate deranja aranjamentul politic al acelor ani), preluându-i totuși acesteia biografia.

Fosta ”Societate Anonimă Română Mischonzniky” era o asociație legal instituită în anul 1929, conform actului constitutiv publicat în Monitorul Oficial nr. 920 din 30 decembrie, dar care continua activitatea afacerii de familie Mischonzniky, vechi comercianți de instrumente muzicale încă din 1886. În fapt, familia Mischonzniky (Nathan și Emilia -părinți, Otto -fiu și Adela - noră) deținea cam 75% din totalul acțiunilor noii entități.

Cum Nathan și fiul Otto Mischonzniky au decedat în 1935, respectiv 1939, iar urmașii lor se pare că au renunțat din motive financiare la partea lor de acțiuni, nu era de neimaginat ca firma să preia în 1941 și numele mărcii pe care o fabrica/ comercializa la acea dată.

Mai mult, chiar și Schelly Loebel acționar și directoarea magazinului principal din fosta Colței, nr.7 fusese concediată pe baza deciziei Nr. 45.788 din 24 Iunie 1941, iar Gerd Willnow – directorul muzical și dirijorul orchestrei editurii - renunțase la funcțiile sale din Consiliul de Administrație, astfel că din vechea echipă nu mai rămăsese nimeni. Coincidență sau nu, tocmai în această perioadă (iunie-iulie) se recurge la această redenumire a societății anonime. Poate fi pusă această redenumire pe seama politicii antisemite a acelei perioade, ori poate o aliniere la o practică comună a unor firme de a se identifica cu produsul comercializat?

Cam asta era situația anului 1942, atunci când Petre Donescu se pare că dirija destinele firmei. Compania deținea totuși singurul studio din țară pentru înregistrări pe discuri de gramofon, ceea ce o făcea utilă unor campanii propagandistice pentru instituțiile statului (a se vedea și discurile presate pentru Inspectoratul Pregătirii Premilitare, O.E.T.R. - "Oficiul de Educație a Tineretului Roman"), deși calitatea discurilor presate în cadrul fabricii nu era una excelentă, conform mărturiilor din acea perioadă.

Suplimentar, trebuie remarcat în cadrul anunțului și numărul de înregistrare în Registrul Comerțului (65/1933), care poate reprezenta înscrierea oficială a S.A.R Mischonzniky în cadrul acestui registru, care fusese instituit abia în 1931, prin noua "Lege pentru înființarea unui registru al comerțului", publicată în Monitorul Oficial nr. 84 din 3 aprilie.

ELECTRECORD

Despre nașterea Electrecordului, fie că vorbim de marcă sau de editură în sine, au fost publicate în perioada comunistă câteva articole. Prezentate aici în ordinea cronologică a apariției lor, aceste articole au ca numitor comun omiterea oricărei informații legate de familia Mischoznikiy.

De remarcat mai întâi un articol din *Rampa* anului **1942** (în poză), de fapt un reportaj de prezentare a proaspăt înființate S.A.R Electrecord, în care nici nu se pomenește numele

Rampa, aprilie 1942

fondatorului, atrăgând atenția o mențiune a mărcilor Perfection și Homocord, drept „mărci cu care a lucrat societatea în trecut”.

Nici din cartea „Discul” (1964) a muzicologului Edgar Elian, șeful redacției muzicale la Electrecord (1957-1961, 1965-1980), nu obținem prea multe detalii privind istoria acestei mărci, poate și din cauza cenzurii, autorul evitând pentru lucrarea sa din 1964 unele referiri „sensibile” din epoca interbelică. Aici apare însă nefericit formulată succesiunea Perfection-Homocord-Cristal, drept mărci presate de fabrica din Șoseaua Viilor, informație care se va rostogoli în articolele legate de acest subiect scrise până astăzi:

„Producția de discuri în România capitalistă.

Discuri cu muzică românească și cu interpreți români s-au difuzat în țara noastră încă din primul deceniu al secolului XX. Numai că ele erau produse în Anglia, în Germania etc., pe baza unor înregistrări pe ceară, realizate în România. Repertoriul se rezuma la piese de fanfară, cântece și jocuri populare și mai ales cuplete comice, adesea pline de vulgarități. Puține discuri unor artiști de reală valoare (Constantin Nottara, cu monoloage din Hamlet sau Fântăna Blanduziei, N. Leonard, V. Maximilian, Florica Cristoforeanu, Florica Florescu, Virginia Micioara, Gr. Petrovicescu etc. cu arii și duete din operele Contele de Luxemburg, Dragoste de țigan, Eva, Farmecul unui vals, Vânzătorul de păsări sau Studentul cerșetor sau cele câteva piese imprimate de Corul Partidului Socialist Român (Internaționala, Hora muncitorilor, Pe roșul steag, Când libertatea ne e răpită) nu sînt de natură să schimbe caracterul general al repertoriului, de un gust și un nivel artistic mediocru.

Producția efectivă de discuri în România a început în cursul celui de-al treilea deceniu al secolului nostru, cînd grupul englez „Columbia - His master voice” a înființat la București societatea filială „Columbia Graphophone Co. Romîină”, iar grupul german „Odeon” a creat o reprezentanță în țara noastră. Matrițele veneau pentru „Columbia” de la Londra, iar pentru „Odeon” de la Berlin. Repertoriul se rezumă la șlagăre de muzică ușoară și la unele piese de muzică populară. Rarele discuri cu unii din marii noștri cîntăreți de operă ca Folescu, Lupescu etc. au fost de regulă înregistrate și presate în străinătate. În anul 1933 începe instalarea fabricii „Electrecord”, iar în octombrie 1934 apare primul disc presat de această firmă. Discurile au purtat succesiv etichetele „Perfection”, „Homocord”, „Cristal” și din 1938 „Electrecord”. Paralel, firma „Lifa” a creat o altă asemenea industrie, care edita discuri sub mărcile „Lifa” și „Pan”. Viața acestei fabrici a fost însă scurtă; după doi ani a trebuit să lichideze. Eliberarea patriei noastre și mai ales actul naționalizării din 1948 au creat și în domeniul producției de discuri perspectivele unor înnoiri fundamentale.”

Alte extrase din articolele perioadei:

„Industria discurilor din țara noastră s-a dezvoltat abia în ultimii ani. Pornind de la naționalizarea celor două mici ateliere meșteșugărești bucureștene, care nu erau altceva decât sucursale ale unor mari firme capitaliste, industria discurilor este reprezentată astăzi de o întreprindere de stat modernă, cu specialiști de înaltă calificare, cu utilajul cel mai perfecționat: Casa de discuri Electrecord. Electrecord-ul editează și produce un număr foarte mare de discuri, peste un milion și jumătate anual, din care bună parte discuri microsilion.”
Tribuna, 17 noiembrie 1960.

„CU TEODOR CARTIȘ DESPRE: Discul la momentul 73 și creația muzicală bihoreana.
Presupunând că numele interlocutorului nostru este destul de familiar cititorului, ni se pare util, totuși, să adăugăm că domnia sa conduce prestigioasa casă de discuri „Electrecord”, după o îndelungată activitate în Radio, dublată de o fertilă prezență în viața muzicală, în „priza” căreia se află de aproape patru decenii. Afinități lesne de înțeles ne-au facilitat un larg dialog, acum, în preajma noului an și cu îngăduința celui ce va parcurge aceste rânduri, vom derula „pista” cu reperele sugerate de întrebările noastre, la care Teodor Cartiș ne-a răspuns cu multă amabilitate. — Cititorii „Crișanei” ar fi, desigur, interesați să cunoască unele date din „biografia” Electrecordului, motiv pentru care v-am ruga să sugerați câteva repere în timp, relativ la afirmarea Casei românești de discuri. — „Startul” industriei discurilor în țara noastră este situat în urmă cu exact patruzeci de ani. În 1933 s-a început, cum puteți bănuî, cu o modestă firmă de înregistrări. Firma aceasta, din Șoseaua Viilor, și-a ales apoi numele: Electrecord. După naționalizare, beneficiind de sprijinul partidului și statului, această tânără industrie — ca de altfel și celelalte industrii — cunoaște un veritabil și de necontestat ascendent, ajungând în zilele noastre la realizarea unei largi game de discuri care să satisfacă cele mai rafinate gusturi și exigențe culturale. În seria datelor „biografice” aș fixa trei momente: în 1956 apare primul disc micro, de 17 și 25 cm; doi ani mai târziu este scos primul disc micro de 30cm, iar peste zece ani avea să apară și primul disc stereo. În fine, mai doresc să menționez că dacă înainte de naționalizare Electrecordul producea anual câteva zeci de mii de discuri, astăzi numărul acestora trece chiar de șase milioane. Cred că aceste repere își au o semnificație ușor de sesizat. — O întrebare cu tentă de naivitate — deși orgoliul profesional ne-ar îndemna să o numim curiozitate: ce este discul? Orice întrebare reclamă un răspuns: îmi pare rău —sau poate că e bine — că nu mă prea pricep la definiții. Dar, după acea opinie, discul este o modalitate ideală de difuzare a culturii, dacă vreți —o posibilitate în plus de a cunoaște și apropia de noi frumosul, exprimat prin cuvinte și sunete. Și încă ceva, foarte important, prin mijlocirea discurilor, avem o reală putință să ne înscriem în circuitul de valori universale, realizările de seamă ale geniului cultural românesc punându-se alături de celelalte culturi și contribuind la lărgirea orizontului de cunoaștere a poporului nostru, atât de sensibil la frumusețe.

— Oprindu-ne cu deosebire la momentul '73 al „Electrecordului”, vă rugăm, tovarășe director să formulați principalele elemente de bilanț „de profil” și, dacă vreți, o structurare a genurilor înregistrate. Mai cu seamă, spre a afla și înțelege interdependența dintre ofertele Casei și preferințele discofililor, dar și opțiunile și mutațiile în gusturile educate (și educabile) ale acestora, inclusiv — sau în special— ale melomanilor. Anul 1973 a fost un an cu frumoase realizări în domeniul discografic, atât în ce privește numărul de discuri puse în circulație cât și referitor la calitatea acestora. Înzestrarea cu utilaje și aparaturi noi, cu

performanțe la nivelul tehnicii mondiale, a avut ca rezultat creșterea simțitoare a calității discului românesc, precum și trecerea la producția de discuri stereo. Nu pot să nu remarc cu bucurie faptul că cererea de discuri este mereu în creștere, ceea ce dovedește apropierea masivă a oamenilor de fenomenul cultural; aceasta confirmă. « o dată în plus justetea politicii culturale promovată de către partidul nostru. În mod evident, cererea se adresează cu precădere genului popular — 62 la sută din muzică, apoi muzicii ușoare — 22—24 la sută și celorlalte genuri în proporție de 14—16 la sută. Menționez totodată că circa 90 la sută din înregistrări sînt lucrări muzicale și literare românești. — Ce loc a ocupat muzica bihoreana în preocupările Casei de discuri în anul încheiat și care considerați că ar fi cea mai frumoasă realizare? — De la „Bădica Traian și pînă mai an“, cum spune cântecul, pe pămîntul dintre Crișuri frumosul a crescut peste tot, dăruindu-se generos în risipiri de inedită fantezie, originalitate, de densitate în simțire și trăire de pasiune pentru tot ce poate înfrumuseța viața oamenilor. Din fericire pentru cultura noastră națională, Bihorul este una din zonele neasemuit de bogate în creații folclorice și este în același timp, încă nu îndeajuns de cunoscută. În anul acesta, noi am adăugat repertoriului discografic bihorean un L.P.—30 cm. Florica Bradu, disc care s-a bucurat de o foarte bună apreciere, precum și un disc de 17 cm — al violonistului Victor Negrea și o suită bihoreană pe discul L.P.—30 cm cu „Frunză Verde“. — Cu ce va debuta „Electrecordul“ în 1974? Ce proiecte sînt mai bine cristalizate pentru anul viitor? — Primele discuri ale lui '74 vor fi: prima simfonie românească scrisă în 1869 de compozitorul George Ștefănescu, apoi un L.P. cu coruri de Ion Vidul și Sabin Drăgoi, un altul conținînd cîntecele de muzică ușoară premiate la „Festivalul cântecului ostășesc“; urmează Ionela Prodan într-un repertoriu nou din muzica populară oltenească. Cu gîndul la muzica bihoreană, atît cea născută și perpetuată aici, cît și cea interpretată de formațiile de pe aceste meleaguri, ce noutăți veți oferi discofililor? Există în proiectele dv. un loc anume pentru muzica populară din Bihor în seria „întîlniri cu România“? — Anul 1974 va lărgi și mai mult repertoriul de muzică bihoreană și anume cu un L.P. în seria „Recontre avec la Românie“, un L.P. — Florica Ungur, un altul cu Viorica Flintașu, iar pe un disc „Violoniști din Transilvania“ va apare Gheorghe Rada cu un grupaj de jocuri bihorene, interpretate la cunoscuta vioară cu goarnă. Am dori, desigur, ca ele să fie bine primite de iubitorii muzicii din Bihor. În încheiere, mă folosesc de prilejul oferit pentru a transmite discofililor bihoreni un an nou fericit, multă sănătate și prosperitate. — Și noi vă urăm „La mulți ani, cu sănătate“ și vă mulțumim Pentru amabilitatea cu care ați răspuns întrebărilor noastre.

Ioan CRETU - Mihai LASCU, Crișana, 29 decembrie 1973

„Primele discuri „în românește“ s-au produs în străinătate, pe baza unor înregistrări autohtone pe ceară. În 1933 începe instalarea fabricii „Electrecord “ (s-au pus, succesiv, etichetele „Perfection“, „Homocord“, „Cristal“...)” **Săptămîna, 27 iunie 1975.**

„Prin 1934 exista la noi o industrie de discuri, particulară, aflată sub diferite nume: Electrecord, Lifa, Cristal. Imprimările se făceau la București, iar matritele la Londra. Din 1948 se lucrează și în acest domeniu la nivel național. Discul începe să fie difuzat ca o parte a valorilor durabile ale culturii românești.” Interviu cu Teodor Cartiș, **Săptămîna 23 iunie 1976.**

„PIAȚA DISCULUI PE LITORAL. Primele înregistrări cu interpreți români sau cu muzică românească au început să se difuzeze în primii ani ai secolului XX. Fabricarea lor se făcea în străinătate (Anglia, Franța, Austria) pe baza unor înregistrări pe ceară, realizate în țară, și

purtau mărcile Odeon, Marconi etc. Succesul și răspândirea largă a discului în toate țările avansate au făcut ca, în anul 1933, să ia ființă în țara noastră două firme de discuri: „Electrecord” și „Lifa”. În luna octombrie 1934 — deci acum 45 de ani — au apărut primele discuri românești, realizate de firma Electrecord sub mărcile Perfection, Homorod (n.a. Homocord), Cristal, pentru ca din anul 1938 toate noile discuri să poarte marca Electrecord; în anul 1936, după o existență foarte scurtă, firma „Lifa” și-a încetat activitatea.

Articol de Elena Deșliu și Constantin Enache” **Comertul Modern, 1979.**

„Un univers pe un disc În 1932, „Electrecord” era o firmă de vânzare a pianelor, în 1934 începe să vândă și discuri, în 1948. „Columbia” fuzionează cu „Electrecord” într-o singură întreprindere de stat pentru editarea discurilor. Din 1948 până în 1975 producția și difuzarea discurilor crește de 88 de ori căci, în 1956 apar discurile microsion, iar în 1966 se perfectează imprimările stereofonice. În 1980, o nouă investiție, pe platforma industrială din Militari (cam prea departe față de studiourile de pe strada Călărași) dotează „Electrecordul” cu utilaje și tehnologii noi. Cele 180 de titluri noi ridică producția anuală la peste 7 milioane de discuri... Catalogul „Electrecord” are un fond de 2 000 de titluri și, în fiecare an, i se adaugă încă 200 de titluri noi, din toate genurile împărțite pe structuri aceste ediții sunt difuzate în public, după principiul „cerere și ofertă” în felul următor : 20 la sută sunt discurile de muzică Clasică. Este un procent care se află în creștere, an de an. 40 la sută revine discurilor de muzică populară, restul procentual revine muzicii ușoare și discurilor pentru copii.”

articol de Ion Marcovici, **România Liberă, 22 februarie 1986**

„...Electrecord SA, ca societate anonimă română, a fost înființată în anul 1932, fiind în primii ani ai existenței sale o întreprindere comercială care se ocupa de vânzare de pianе, gramofone, alte instrumente muzicale și partituri. În anul 1934 apar primele discuri produse de această societate. Primele înregistrări au fost cu Orchestra Bănățeană Luță Ioviță, în paralel s-a dezvoltat o altă unitate de producție, „Columbia”, o sucursală a unui concern internațional. Actul naționalizării din anul 1948 a reunit cele două întreprinderi particulare într-una singură, denumită „Electrecord”. Aceasta a moștenit de la cele două foste companii private atelierele mici și utilajele învechite cu un grad de uzură avansat; în anul 1956 are loc prima etapă de re tehnologizare, când se modernizează sectorul de galvanoplastie. Discurile fonografice realizate la început erau discuri Standard cu diametrul de 25 cm și aveau 78 de rotații pe minut, conținând câte o piesă pe fiecare față. Discul LP cu numărul de catalog 01 conține Octetul în Do major pentru instrumente de coarde op.7 (dirijor Constantin Silvestri)...”

Articolul: *Electrecord se face de gală la Palat!*, Dana Andronie, Jurnalul Național,
29 noiembrie 2011

Despre activitatea firmei lui Nathan Mischozniky cele mai consistente detalii provin din bilanțurile publicate în Monitorul Oficial, dar și indirect din presa vremii, reclamele pentru produsele firmei ar putea fi utile în a stabili o cronologie a modului prin care Electrecord a devenit mai întâi una dintre mărcile fabricate în țara noastră, mai târziu unica.

Pe baza acestor informații s-ar putea stabili cronologic, modul în care s-au succedat în portofoliul afacerii Mischozniky mărcile discurilor comercializate începând cu primii ani ai secolului XX, cu atenția îndreptată asupra celor mai sus amintite. Dacă despre marca Perfection nu avem detalii sau date concludente privind proveniența sa în contextul portofoliului magazinelor Mischozniky, despre celelalte putem găsi mai multe informații, provenite și în bibliografia străină, pentru că vorbim aici de două mărci (Homocord și Cristal) aparținând unor consorții internaționale, comercializate sau produse sub licență în România interbelică.

După cum am arătat în capitolele anterioare, Nathan Mischozniky își începe activitatea de comerciant de instrumente și partituri muzicale din 1886, devenind reprezentantul sau distribuitorul pentru Regatul României al multor firme de prestigiu din lume, specializate în producerea de instrumente muzicale. Din 1900 include în portofoliul produselor sale comercializate fonografele și cilindrii de ceară, pentru ca în scurt timp să se orienteze spre importarea gramofonelor și discurilor de ebonită. Mai întâi vinde produsele *Gramophone/Deutsche Grammophon* (primele apărute pe piața românească), pentru ca mai apoi să-și diversifice portofoliul către discurile *Fonotipia*, *Beka* s.a.

Din 1910 (a se vedea în poză) apar reclamele discurilor *Perfection* în anunțurile publicitare ale firmei, discuri dedicate exclusiv pieței românești, al cărei unic depozitar era Nathan Mischozniky, care le mai distribuia prin magazinele la care era asociat în București sau la colaboratori din Regat.

Nominalizat de Deutsche Grammophon drept unul dintre distribuitorii autorizați ale discurilor cu pictograma „Înger”, Nathan Mischozniky va rămâne alături de Jean Feder unul dintre partenerii de lungă durată ai acestui concern, ale cărui sesiuni de înregistrări ale artiștilor romani aveau loc chiar în sala de prezentare a magazinului din str. Colței, nr. 7.

CEL MAI MARE ȘI MAI VECHIU MAGAZIN DE MUZICĂ
N. MISCHONZNIKY
 Furnizor București
 STRADA COLTEI No. 7
 Cel mai mare depozit de
INSTRUMENTE MUZICALE
 PIANE și PIANINE
 GRAMOFONE PLĂCI
 Căte mai perfecționate, servind
 toamă, dar și pentru în moduri
 cel mai natural.

CERETI NUMAI PLĂCI
 BEKA-RECORD și în special PLĂCI
 „PERFECTION”
 înregistrate de cei mai mari artiști din țară
 și străinătate

CÂNTECE NAȚIONALE
 Căte mai noi și frumoase, care actualmente
 au cel mai mare succes în toată țara.

Violonceli cu almanah Model Amati
 sau Stradivari cu almanah, Lei 14.00
 cu 7 dungi lei 11.00
Tambale cu almanah lei 10.00
 cu 2 dungi lei 8.00
Armonici cu 2 rânduri, 10 dungi, 8 buget
 cu almanah lei 10.00
Mandoline italiene sau de palcosider
 cu almanah lei 10.00
Clarinete cu almanah lei 10.00
Flaute cu almanah lei 10.00

CEL MAI MARE ȘI MAI VECHIU MAGAZIN DE MUZICĂ
N. MISCHONZNIKY
 Furnizor București
 STRADA COLTEI No. 7
 Cel mai mare depozit de
INSTRUMENTE MUZICALE
 Piane și Pianine
 GRAMOFONE PLĂCI
 Căte mai perfecționate, servind
 toamă, dar și pentru în moduri
 cel mai natural.

CERETI NUMAI PLĂCI
 BEKA-RECORD și în special PLĂCI
 „PERFECTION”
 înregistrate de cei mai mari artiști din țară
 și străinătate

CÂNTECE NAȚIONALE
 Căte mai noi și frumoase, care actualmente
 au cel mai mare succes în toată țara.

Violonceli cu almanah Model Amati
 sau Stradivari cu almanah, Lei 14.00
 cu 7 dungi lei 11.00
Tambale cu almanah lei 10.00
 cu 2 dungi lei 8.00
Armonici cu 2 rânduri, 10 dungi, 8 buget
 cu almanah lei 10.00
Mandoline italiene sau de palcosider
 cu almanah lei 10.00
Clarinete cu almanah lei 10.00
Flaute cu almanah lei 10.00

Anunțuri Albina 1910-1911

Din 1928, „casa de muzică” Mischozniky începe să comercializeze și discurile Columbia, devenind distribuitorul general al uzinelor Homocord. Filiala englezească a grupului Homophone fusese cumpărată

în 1925 de către cei de la Columbia Graphophone Co (UK), iar centrala cu sediul la Berlin de către Carl-Lindström-AG.

Cumpărarea Lindstrom de către Columbia Graphophone Co în 1926 aduce asocierea de portofoliu Columbia/Homocord pe piața românească. Prin această colaborare cu Homocord, discurile Perfection aflate încă în portofoliul firmei Mischozniky sunt înregistrate prin noua procedură și fabricate la unul dintre furnizorii grupului Columbia.

Din 1929, s-a renunțat brusc la producerea discurilor Perfection, Nathan Mischozniky optând doar la distribuția mărcii Homocord. Discurile Homocord au fost presate în Germania, sesiunile de înregistrări ale artiștilor români în țară fiind probabil organizate la inițiativa și recomandarea lui Mischozniky. Au fost bineînțelese și deplasări ale artiștilor români la studiourile din Berlin.

În poza alăturată se poate vedea un ultim anunț de promovare a mărcii Perfection.

Colaborarea casei Mischozniky cu firma

germană continua în ciuda crizei economice până în 1932, atunci când în prealabil avusese loc un eveniment important pe piața producerii discurilor de gramofon. Cele două mari concerne ce operau în Europa, UK Columbia Records și Gramophone Company/HMV fuzionează sub titulatura EMI (Electric and Musical Industries Ltd), iar urmare a acestei asocieri marca Homocord este scoasă de pe piața*.

Astfel afaceristul român va trebui să găsească o alternativă. În paralel, Mischozniky lucra la proiectul Electrecord, mai întâi prin înființarea în 1929 a unei Societăți Anonime ce îi purta numele, în fapt o asocierie ce îi permitea financiar să achiziționeze din afara o instalație de presat discuri. Acest lucru devenea vital pentru a putea reduce prețurile de vânzare a discurilor pe piața autohtonă, impozitarea excesivă și restricționarea exporturilor fiind o problemă a tuturor comercianților români în perioada crizei economice de la începutul anilor 30.

La sfârșitul anului 1933 și începutul 1934 sunt aprobate scutiri de impozite privind înființarea unor fabrici de presare a discurilor pentru cel puțin patru asociații comerciale. Fabrica din Șoseaua Viilor a S.A.R. Mischozniky (11 Noembrie 1933) a apărut concomitent cu cea a trustului Pincas - H. Langfelder (1 Decembrie 1933), ce comercializa marca Lifa și reprezentanța concernului Columbia Graphophone (20 Martie 1934) în România.

Nathan Mischozniky trece repede peste desființarea Homocordului, găsindu-și un alt angajament pentru înregistrarea și presarea discurilor. Începea astfel o colaborare cu Kristall-Schallplatten GmbH din Berlin, filiala concernului britanic Crystalate Gramophone Record Manufacturing Company. Societatea Mischozniky obține chiar permisiune de presare a discurilor. Se pare că politica de licențiere a discurilor cu marca Cristal a fost una flexibilă, cei de la filiala germană acceptând presarea discurilor și în țară de distribuție, chiar dacă calitatea discurilor nu se ridica la standardele companiei. Politica contingentării importurilor și suprataxarea, care au caracterizat situația economică europeană, au fost factorii determinanți ai acestei stări de fapt. Aceiași situație o regăsim în cazul comercializării discurilor Kristall în Cehia unde: „*deși noile înregistrări au fost realizate la Berlin, din cauza creșterii taxelor vamale impuse importurilor, s-a ajuns la un acord asupra presării discurilor la nou-înființata casă de discuri Esta din Praga*”.¹ Cum în țară nu exista încă un studio de înregistrare, pentru sesiunile locale un tehnician german venea regulat cu un echipament portabil.

Astfel, mărcile Electrecord și Cristal au fost presate concomitent în țară, odată ce capacitățile de producție ale fabricii din Șoseaua Viilor ale S.A. Mischozniky au fost puse în funcțiune, undeva în cursul anului 1934.

Primele înregistrări pentru discurile Electrecord sunt realizate la Berlin, din anunțul de mai jos relevantă este mențiunea orchestrei Oscar Joost, formația de casă a companiei Kristall-Schallplatten GmbH.

Următorul pas a fost înființarea unui studio de înregistrări în țară, astfel ca deplasarea unor tehnicieni cu echipament adecvat de la fabricile occidentale să nu mai fie necesară (deplasare costisitoare, care se traducea și în termene mari de livrare a produselor finite).

Acest lucru a fost posibil abia din 1938, după ce fondatorul Nathan Mischozniky încetase din viață. Nu știm care a fost contribuția fiului său Otto în activitatea ulterioară a firmei *unele surse dau denumirea studioului..., decesul acestuia la Veneția în 1939 și situația precară din punct de vedere financiar în care se regăseau afacerile familiei, au dus probabil la pierderea acțiunilor familiei și redenumirea societății de către noii acționari cu numele mărcii Electrecord.

¹Gabriel Gössel and Filip Šír, Recorded sound in Czech Lands 1900–1946; Brno 2016. Rampa, ianuarie 1933

ASCULTAȚI
Senzaționalele succese ale sezonului
1933
scrise de
N. KIRIȚESCU
cântate de
MANOLE STROICI
acompaniat de orchestra
OSCAR JOOST
numai pe plăci

electrecord

16000 Zile 'ntregi... Nopti Intregi Nimeni	16010 Sunt că și tu mă dorești Nu e de ajuns
16001 Napolitana Vreau I Vreau I	16011 Imi e tot una Noaptea asta e a mea
16002 O Fată Ce știa eu... Tu nu știi	16012 Ași vrea ca să te simt aproape Imi apropii suferința mea de tine
16003 Dacă'ți știi... Gura ta... De două zile mi-a fugit	16013 Mai dă-mi odată Vei fi a mea
16004 Mai stai, mai stai Atât imi ești de dragă...	16014 Nu jura ușor Trec pe drumul pe care ai trecut
16005 O Mona... Uită că te-am iubit	16015 În zadar ridici privirea Te duci
16006 Carmen Nu vei putea	16016 O fată și un cântec Accept trandafirii
16007 Lia Dă-mi ce ai mai dulce!	16017 Eu și cu tine Poema
16008 Nu pot ști Mi-a murit norocul	16018 A fost odată un muzicant Vezi, deaceia am rămas
16009 Rămâi cu bine Tigane mi-ai ghicit durerea	

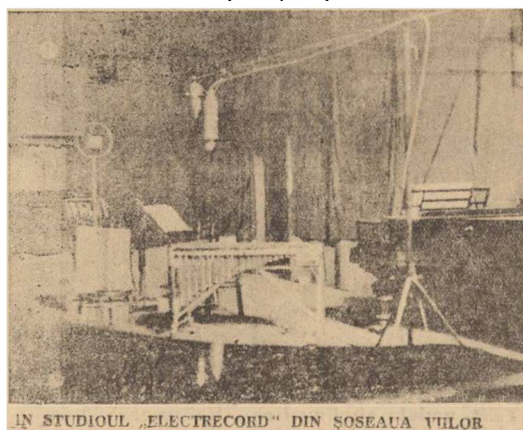
Reprezentanța și depozit
general pentru România

MISCHONZNIKY S. A. BUCUREȘTI
Str. Colței 7

Deschiderea unui studio propriu de înregistrări coincide în 1937 cu achiziționarea centralei Crystalate Record din Londra de către cei de la Decca și a filialei din Germania de către același Carl Lindström AG (sub umbrela EMI).

Încă o dată societatea Mischonzniky era pusă în situația de a renegocia contracte, însă de această dată societatea era pregătită să stea pe picioarele ei. Poate și acest imbold al pieței internaționale a dus la crearea unei industrii naționale, așa cum se poate urmări un astfel de scenariu și în celelalte țări central și sud-europene.

Anul 1937 rămâne totuși un reper în istoria comerțului cu discuri pentru gramofon din România: apariția primului studio profesionist de înregistrare, care a deserved atât

ÎN STUDIOUL „ELECTRECORD” DIN ȘOSEAUA VIILOR

activitatea Electrecord, cât și o serie de alți clienți din instituțiile statului sau chiar concurenți de pe piața discurilor (Columbia, Odeon). O imagine a acestui studio poate fi extrasă din mai sus-amintitul articol de prezentare a firmei *Electrecord* din *Rampa* anului 1942. Undeva în iulie 1941, se vorbește în actele oficiale de S. A. Electrecord (fostă Mischonzniky), societate rămasă în proprietate privată până în 1948, când intră în malaxorul politicii de naționalizare a noului regim politic instalat în România postbelică. Actul naționalizării din anul 1948 a reunit în final

echipamentele și logistica celor două întreprinderi particulare ce activau încă în industria locală a comercializării discurilor de ebonită: Columbia și Electrecord. În concluzie, trebuie făcută o distincție între marca și editura Electrecord, din punct de vedere al intrării lor pe piață. Ambele apar în momente de criză politică și economică, atât pe plan intern și internațional, evoluția fenomenului discografic (cu industria aferentă), pe plan internațional având un efect direct asupra situației pieței interne. De aceea, sursele externe și bazele de date ale marilor companii care au scris în fapt istoria discului de ebonită, reprezintă baza de studiu pentru o biografie reală a fenomenului discografic din țara noastră, de la prima sesiune de înregistrări din 1900 și până la naționalizarea din 1949.

Fabrica din Șoseaua Viilor a societății Mischonzniky-Electrecord a presat în paralel discurile Cristal și Electrecord, tocmai pentru că concernul german avea o politică relaxată privind concesiunea presării. Când privește presarea celorlalte două mărci Homocord și Perfection în fabrica societății românești, nu există informațiile care să certifice această ipoteză. Avem Cristal pentru că Homocord dispăruse, iar Perfection nu mai era pentru că făcuse loc Homocord-ului.

Apariția unor fabrici de presare a discurilor de ebonită în țara noastră a răspuns unei crize financiare internaționale care a generat presiuni și restricții fiscale asupra tuturor actorilor din industria respectivă. Concurența acerbă din acest domeniu a determinat o adaptare a politicilor companiilor de pe piață în sensul reducerii costurilor de vânzare, în condițiile în care extinderea piețelor de desfacere nu mai era posibilă la momentul anilor 30. Ambele conflagrații mondiale au avut efecte negative asupra evoluției fenomenului discografic, cartelizarea fiind răspunsul industriei la presiunea financiară, în acest fel se poate explica dinamica în piramidă până la vârful EMI.

TABEL CRONOLOGIC

S. A. R. „Mischonzniky“, București

1929 ACT CONSTITUTIV – „MISCHONZNIKY" Societate anonimă română

Intre subscriși:

1. Nathan Mischonzniky, proprietari din București, strada Călărași Nr. 14.
2. Emilia Mischonzniky, proprietară din București, calea Călărași Nr. 14, cu voia soțului meu N. Mischonzniky.
3. Otto Mischonzniky, funcționar din București, strada Sfinții Voevozi Nr. 48.
4. Adela Mischonzniky, proprietară din București, strada Sfinții Voevozi Nr. 48, cu voia soțului meu Otto Mischonzniky.
5. Dr. ing. Iosif Rosintal, arhitect din București, calea Moșilor Nr. 172.
6. Gisella Rosintal, proprietară din București, calea Moșilor Nr. 172, cu voia soțului meu ing. Dr. I. Rosintal.
7. Nicolai Valyi, industriaș din București, strada Antim.
8. Alfred Paucher, avocat din București, strada Academiei Nr. 15.
9. Schelly Loebel, funcționară din București, strada Radu Vodă Nr. 21.

S'a încheiat următorul act constitutiv de societate, în baza prezentului act și a statutelor aci anexate, statute cari fac parte integrantă din actul de față.

1. Se constituie o societate anonimă aromână pe acțiuni sub denumirea „Mischonzniky“, societate anonimă română.
2. Scopul societății este: comercializarea și industrializarea oricărei operațiuni în legătură cu muzica și arta în general, cumpărare și vânzare de instrumente sau note muzicale, întreprinderi de concerte sau alte organizațiuni artistice și muzicale, editură muzicală.

3. Capitalul social este de 5.000.000 lei, împărțit în 5.000 acțiuni la purtător, câte lei 1.000 fiecare acțiune. Subscrișii fondatori au subscris în întregime capitalul social de 5.000.000 lei în modul următor:

- Dl. N. Mischonzniky lei 2.000.000, reprezentând 2.000 acțiuni; D-na E. Mischonzniky lei 500.000, Reprezentând 500 acțiuni; Dl. O. Mischonzniky lei 1.000.000, reprezentând 1.000 acțiuni; D-na A. Mischonzniky, lei 200.000, reprezentând 200 acțiuni; D. Dr. I. Rosintal lei 200.000, reprezentând 200 acțiuni; D-na G. Rosintal lei 500.000, reprezentând 500 acțiuni; D. N. Valyi lei 250.000, reprezentând 250 acțiuni; D. A. Paucher lei 50.000, reprezentând 50 acțiuni; D-șoara Schelly Loebel lei 300.000, reprezentând 300 acțiuni.

-Subsemnații îndeplinind funcțiunea de adunare generală, fără altă convocare, numim ca administratori pe timp de patru ani, pe d-nii: N. Mischonzniky, O. Michonzniky, Dr. I. Rosintal, N. Valyi și avocat Alfred Paucher.

În același timp numim ca censori pe timp de un an pe d-ni: 1. M. Stănciulescu, avocat din București, strada Romană Nr. 121. 2. Anton Niculescu, avocat din București, bulevardul Elisabeta Nr. 24. 3. S. Liniver, expert-contabil din București, strada Smârdan Nr. 4. Și ca censori-suplanți pe d-nii: 1. M. Solomonescu, avocat, București, strada Plantelor Nr. 9. 2. Arthur Atanasiu, avocat, București, strada Golescu Nr. 6. 3. Marcel Weinberg, expert-contabil, București, strada Enăchiță Văcărescu Nr. 4. Sursa: **Monitorul Oficial, Partea 2, 30 decembrie 1929**

TABEL CRONOLOGIC

S. A. R. „Mischonzniky”, București – continuare - 2

- 1930** - Se alege prin aclamațiune și în unanimitate d. N. Mischonzniky, ca președinte al consiliului de administrație al societății anonime pe acțiuni „Mischonzniky”.
- Se numește în unanimitate, în administrator-delegat d. Otto Mischonzniky
- Se numește ca director comercial d-ra Schelly Loebel, care va angaja valabil societatea,
- Se dă procură de reprezentare în administrație și gestiune d-lui Lazar Samuely, cu drepturile arătate în art. 10 din statute, și d-lui avocat Alfred Paucher, procură de reprezentare în justiție.

Pentru bunul mers al societății se delegă în comitetul de direcție al societății d-nii: Otto Mischonzniky, administrator delegat; Nicolas Valyi, administrator și d-ra Schelly Loebel, director al societății.

Monitorul Oficial, Partea 2, 27 ianuarie 1930

1933 Fabrica de plăci de gramofone

Consiliul de miniștri, în ședința sa de la 11 Noemvrie 1933.

Se acordă în mod provizoriu Fabricei de plăci de gramofone ce S. A. R. Mischonzniky voiește a înființa în comuna București, înlesnirile și foloasele legii pentru încurajarea industriei naționale specificate mai jos:

1. Scutirea de vamă pentru mașini, părți de mașini și accesoriile lor necesare atât în cursul funcționării, precum și în cazuri de schimbare, completare sau adăogire a fabricii, în conformitate cu prevederile art. 3, alin. C din lege.
2. Reducere de transport pe C. F. R. conform dispozițiilor referitoare din lege, art. 3, punctul d.
3. Impozitul va fi cel ce rezultă din legile actualmente în vigoare și cele ce vor mai interveni pe viitor.
4. Și de celelalte foloase ce rezultă din lege.

Monitorul Oficial, Partea 2, 11 decembrie 1933

- 1934** Alege în consiliul de administrație pe timp de 4 ani, pe d-nii: N. Mischonzniky, Otto Mischonzniky și d-ra Schelly Loebel, dându-le depline puteri pentru a reprezenta valabil societatea față de terți, conform statutelor societății. Alege ca censori pe timp de un an, pe d-nai: N. Stănciulescu, Anton Nicolescu și N. I. Mucica și ca censori supleanți pe același termen pe d-nii A. Anastasiu, N. Marinescu și Z. Haber.

Monitorul Oficial Nr. 157, 11 Iulie 1934.

- 1937** Adunarea generală ratifică cooptarea în consiliul de administrație a d-lor: Profesor Dragomir Hurmuzescu, Dr. inginer Emil Pătrașcu și Arthur Anastasiu, pe un termen de 4 ani și relege în consiliul de administrație pe d-nii: O. Mischonzniky și Schelly Loebel, pe un nou termen de 4 ani de la 1 Ianuarie 1938.

Numirea în consiliul de administrație a d-lor: Profesor Dragomir Hurmuzescu, Dr. inginer Emil Pătrașcu și Arthur Anastasiu, pe un termen de 4 ani și relege în consiliul de administrație pe d-nii: O. Mischonzniky și Schelly Loebel, pe un nou termen de 4 ani de la 1 Ianuarie 1938.

Monitorul Oficial Nr. 175, 2 August 1937.

TABEL CRONOLOGIC

S. A. R. „Mischonzniky“, București – continuare - 3

Corp. Portăreilor Trib. Ilfov - No. 36766 din 13 Iulie 1935:

În baza adresei cu No. 27208/935 a Trib. Not. Ilfov și a jurnalului cu No. 17040/935 se publică spre cunoștința generală că la urmărit de noi veniturile generale ale imobilului din București, str. Colței No. 7 aversa d-lui Otto Mischonznicky, aceasta până la concurența sumei de lei 708.300, plus dobânzi legale de la 12 Oct. 1931 plus lei 1200, cheltuieli de judecată pentru despăgubirea „Tungsram” S. A. de Electricitate cu sediul în București, B-dul Tache Ionescu 44, de zisa sumă ce are a lua de la Otto Mischonznicky în baza sentinței Trib. Ilfov S. II Corn. No.4654/1932.

Argus, 18 Iulie 1935.

- 1938** — Publicația Nr 39006 din 1938 August 30. În baza adresei Nr. 20103 din 1938, a Jud. I Urbană București se publică spre cunoștința generală că în ziua de 5 Septembrie 1938, de la ora 8 dim. din zi înainte se va vinde la licitație publică în București, str. Colței Nr. 7, averea mobilă urmărită a deb. SAR. Mischonzniky care se compune din una casă de marcat marca «National» și alte anume specificate în procesul-verbal de urmărire, spre despăgubirea credit. ing. I. Lantoș. Dos. 9104/938.

Prezentul Economic, Financiar, Social, 01 -septembrie 1938

- 1938** Publicația Nr. 44281 din 4 Octombrie 1938. — În baza adresei Nr.12742/1938, a Trib. Ilfov Sect- I com.,se publică spre cunoștința generală că în ziua de 14 Octombrie 1938, de la ora 12 din zi înainte, se va vinde la licitație publică în București, Str. Sfinții Voevozi Nr. 48 azi Nr. 46, averea mobilă urmărită a debit. Otto Mischonzniky, care se compune din un dormitor, una sufragerie, un patefon mobilă și altele anume specificate în Procesul-verbal de urmărire, spre despăgubirea credit. Loc. în nume colectiv Maiger Le Aftalien. — Dos. 17317/937.

Prezentul Economic, Financiar, Social, 09 octombrie 1938

JUDICIARE (ILFOV)

- **Procese faliment.** La 13 Iunie: Soc. an. „Mischonzniky (dosar 271-939).

Argus, 15 mai 1939.

- **Procese de faliment:** În ședința consacrată acționarilor de declarare în faliment, tribunalul comercial S. I a respins acțiunile privind pe comercianții: Soc. anon. Mischonzniky (dos. 271 din 1939); **Argus, 17 iunie 1939.**

- **Procese de faliment.** Au fost amânate acțiunile îndreptate contra următorilor debitori: La 21 Noembrie: Soc. anon. Mischonznicky (dos. 1698/939).

Argus, 24 noiembrie 1939

- **Procese de faliment.** În ședința tribunalului comercial S. I. consacrată judecării acțiunilor în declarare de faliment, au fost amânate următoarele acțiuni în declarare: ...Soc. an Mischonzniky (dos. 1698-939); **Argus, 20 ianuarie 1940**

TABEL CRONOLOGIC

S. A. R. „Mischonzniky“, București – continuare - 4

1939 Cooptează și numește membru în consiliu pe dl Nicolae I. Mucica din București, strada Vânători Nr. 3, de naționalitate română, în locul d-lui Otto Mischonzniky, decedat.

Se dă delegație d-lui Nicolae I. Mucica de administrator delegat și se autoriză a semna valabil pentru societate, în conformitate cu art. 10 din statute, alături de un director sau procurist.

Monitorul Oficial, Partea 2, 24 noiembrie 1939.

1940 - Consiliul de administrație: Nicolae I. Mucica, av. Petre Donescu și N. Kirițescu.
Cenzori activi: Mircea Marinescu-Slatina, av. A. Cutea, expert contabil I. Zahalca.
Cenzori supleanți: S. Dragomirescu și I. Bărbulescu.
- Vicepreședinte și administrator delegat: Nicolae I. Mucica.
- Administratori N. Kirițescu, Petre Donescu, administratori.
- Director muzical: G. Willnow, director tehnic: inginer I. Trifu, d-ra Schelly Löebel, directoare comercială, d-l Lazar Samuelli, procurist.

Monitorul Oficial, 02 Septembrie 1940

S. A. „Electrecord“, București

1941 - Somație colectivă pentru depunerea vărsămintelor spre acoperirea sumelor subscrise ca membri fondatori ai societății către moștenitorii Otto Mischonzniky, Adela Mischonzniky, A. Paucker și N. Valy. **Monitorul Oficial, 23 Ianuarie 1941**

— Dos. 6172 din 1941. — Înființată prin Corpul Portăreilor, Secția Notariat, în mâinile Sindicatului Bursei din București, pe orice sume de bani ar rezulta din vânzarea acțiunilor 'S. A. „Electrecord” (fostă Mischonzniky) proprietatea succesiunii defunct. Otto Mischonzniky, pentru despăgubirea creditorului ing. I. B. Gigurtu, de lei 500.000, plus accesorii. **Argus, 09 aprilie 1941**

- Dos. 10750 din 1941 înființată prin Corpul Portăreilor, Secția Notariat, în mâinile Soc. „Electrecord” fost M. Mischonzniky din str. Regele Albert I, nr. 7, pe 1.000 acțiuni la purtător a câte 1.000 bucata proprietatea debitoarei Iosefina Mischonzniky din Calea Călărași, pentru despăgubirea pred. P. Dănescu de lei 250 mp, plus lei 2.000 cheltuieli. **Argus, 14 mai 1941**

- Consiliul primește demisia d-lui G. Willnow din consiliul de administrație și cooptează în consiliul de administrație pe d-l Ilie Popescu.

Monitorul Oficial, 25 Iulie 1941

1941 Idem Nr. 45.788 din 24 Iunie 1941, salariații evrei Cohan Gaby, Scheli Loeber, Samely Lazăr, Weinstein Iosif, din serviciul întreprinderii „Electrecord, S.A.R., fost Mischonzniky, din București, b-dul Regele Albert Nr. 7, vor fi concediați imediat la apariția prezentei decizii în Monitorul Oficial. Locurile devenite vacante prin concedierile de mai sus se vor completa în conformitate cu dispozițiunile decretului- lege Nr. 3.825 din 1940.

Monitorul Oficial, Partea 1, iunie 1941

TABEL CRONOLOGIC

S. A. R. „Mischonzniky”, București – continuare - 5

- 1941** Ministerul de Finanțe se simte dator să aducă la cunoștința întregii țări, ca în împrejurările excepționale de astăzi, se mai găsesc încă întreprinderi comerciale care se sustrag de la plata impozitului excepțional 4% pentru apărarea țării. De aceea, Ministerul înțelege să arate tuturor, numele acestor defraudatori. Ei sunt următorii: Firma Electrocord S. A. R. fostă Mischouzuiky din București b-dul Regele Albert I Nr. 7. **Curentul, 30 iunie 1941**
-

Noi, președinte al Oficiului Central de Românzare. Având în vedere dispozițiunile art. 2, 9 și 10 din decretul-lege Nr. 3.825, referitor la românzarea personalului din întreprinderi, publicat în Monitorul Oficial Nr. 270 din 16 Noemvrie 1940.
Decidem : Art. I. Salariata evreică L. Löbel, din serviciul întreprinderii „Electrorecord”, cu sediul în București, b-dul Regele Albert I Nr. 7, va fi concediată pe data apariției prezentei decizii și înlocuită în funcțiunea sa cu actualul dublant d-l Borbil Vasile. Dată la 10 Decemvrie 1941.p. Președintele Oficiului Central de Românzare, I. Lepădătescu Nr. 31.589. **Monitorul Oficial, 18 decembrie 1941**

- 1942** Noi, ministru subsecretar de Stat în Departamentul Muncii. Având în vedere dispozițiunile art. 2, 9 și 10 din decretul-lege Nr. 3.825, referitor la românzarea personalului din întreprinderi, publicat în Monitorul Ofici al Nr. 270 din 16 Noemvrie 1940, Decidem :
 Art. I. Următorii salariați vor fi concediați din întreprinderile (din Capitală) arătate mai jos: Pe data de 15 Martie 1842 „Electrorecord”, b-dul Regele Albert Nr. 7:
 1. Schely Löbel. **Monitorul Oficial, 23 martie 1942**
-

CROINICA JUDICIARA. Speculanți aspru pedepsiți. Instanțele pentru sancționarea abaterilor la legea sabotajului au condamnat pe următorii infractori: ...
 PAUL BLATINEL, directorul s. a., ELECTRORECORD” fin bd. Regele Albert ”, o lună lagăr iar societatea și reprezentanții ei legali pe nume P. DONESCU și N. MUCICA, câte 50.000 lei amendă fiindcă au vândut ace de patefon cu beneficii de 250%.
Viața, 18 septembrie 1942

- 1943** - Consiliul de administrație decide numirea în calitate de director al societății a d-lui ing. Ioan Boancă. **Curentul, 31 martie 1943**
-

- Consiliul de administrație decide cooptarea In consiliu a d-lui av. Dumitru I. Devesel. Consiliul ia act de demisia d-lui Nicolae Mucica din consiliu, d-sa rămânând mai departe numai ca președinte onorific al consiliului de administrație. In urma acestor schimbări, consiliul rămâne format numai din d-nii: av. Petre Dănescu și av. Dumitru I. Devesel, amândoi având delegația de administratori-delegați.

Curentul, 04 aprilie 1943

ELECTROCORD, S. A. R. — Consiliul de administrație va fi format astfel: d. col. Dumitru Cantea, președinte; d. N. Mucică, vicepreședinte și administrator delegat și d. Petre Doinescu administrator.

Argus, 12 septembrie 1943

TABEL CRONOLOGIC - S. A. „Electrecord”, București – continuare - 6

1943 **CORPUL PORTĂREILOR TRIB. ILFOV PUBLICATIUNEA Nr. 237.** Dosar nr. 7614 din 1943. 1943 Februarie 20. în baza adresei cu nr. G6983 din 1943, a Judecătorei Ocolului V București, se publică spre cunoștința generală că în ziua de 12 Martie 1943, la orele 16 din zi, se va vinde la licitație publică, la localitate, în București, b-dul Regele Albert I nr. 7, averea mobilă urmărită a debitoarei S. A. R. „Mischonzniky” azi „Electrecord” prin reprezentanții săi legali, care se compune din două trubaduri de lemn sculptat cu pedestal și altele anume specificate în procesul-verbal de urmărire, spre despăgubirea creditorului Herman Pascalovici, din București, str. G-al Ipătescu nr. 22. **Capitala Ediția 2, 25 februarie 1943.**

- Adunarea generală a decis sporirea capitalului societății de la 5.030.000 lei la 8.500.000. **Argus, 17 septembrie 1943**

- Comitetul de cenzori titulari: I. Zahalca, N. Nicolescu Liciu și av. Marin Tanciu, Cenzori supleanți av. I. Anghel și Tudor Constantin.

Adunarea generală ordinară aprobă deriziunea consiliului de administrație, prin care s-a revenit asupra cooptării în consiliu a d-lui Dumitru Devesel.

Curentul, decembrie 1943

1944 Electrecord Societate anonimă română București, b-dul C-tin Brâncoveanu Nr. 7 Extras din procesul-verbal al ședinței consiliului de administrație din ziua de 20 Decembrie 1943.

Consiliul de administrație, în unanimitate decide avansarea d-lui procurist Toma Nicolae, la gradul de director al societății, având însărcinarea specială de a conduce și supraveghea toate operațiunile comerciale ale societății. D-sa are dreptul de semnătură specială, alături de semnătura unui membru din consiliu, de administrație, conform statutului societății.

Monitorul Oficial, 23 martie 1944

1944 - Prezidează d-l Nicolae Mucica, ca scrutători d-nii Marin Văduvescu și Marin R. Voinea, iar ca secretar d-l Nicolae Toma. D-l președinte constată că sunt prezenți în adunare acționari care întrunesc un număr de 2.700 acțiuni din totalul de 5.000 acțiuni, câte are emise Societatea și al căror vărsământ s'a făcut la timp, că s'au îndeplinit toate formalitățile și publicațiile legale, astfel încât adunarea este legal constituită și poate delibera.

Monitorul Oficial, 7 iunie 1944

- Noul consiliu de administrație se compune din d-nii: colonel Dumitru Cantea, președinte; Nicolae Mucica, administrator-delegat; avocat Petre Donescu membru în consiliu. Censori pentru exercițiul 1944, sunt d-nii: I. Zaharia, expert-contabil, N. Nicolescu și avocat Marin Tanciu, iar censori-supleanți pe d-nii: av. I. Anghel și Tudor Constantin.” **Curentul, 13 iulie 1944**

- Consiliul de administrație a decis cooptarea d-lui avocat Marin Văduvescu, ca membru al consiliului de administrație al S. A. R. Electrecord și demisia d-lui Nicolae Mucica, din funcțiunile de administrator delegat și membru al Consiliului de administrație al S. A. R. Electrecord.

Argus, decembrie 1944

1945 Extras din procesul-verbal al ședinței adunării generale extraordinare a acționarilor, ținută în ziua de 29 ianuarie 1945, la ora 16, la sediul societății.

Adunarea generală extraordinară a decis, cu unanimitatea voturilor acționarilor prezenți, modificarea art. 2 din statut și actul constitutiv, care va avea în viitor, următorul cuprins:

„Art. 2. Scopul societății este: comercializarea și industrializarea oricăror operațiuni în legătură cu muzica și arta în general, cumpărarea și vânzarea de instrumente sau note muzicale, întreprinderi de concerte sau alte operațiuni artistice și muzicale, editură muzicală, tipografie, librărie, cum și comercializarea și industrializarea articolelor tehnice, mecanice și automobile”.

Electrecord Societate anonimă română București, b-dul C-tin Brâncoveanu Nr. 30

„Adunarea generală extraordinară hotărăște majorarea capitalului social de la 8.500.000 lei la 12.000.000 lei prin emiterea unui număr de 3.500 noi acțiuni nominative în valoare de câte 1000 lei fiecare.

În consecință adunarea generală extraordinară hotărăște modificarea art. 3 al. 1 din actul constitutiv și art. 5 din statute, care va avea în viitor următoarea redactare: „Capitalul social este de lei 12.000.000 împărțit în 12.000 acțiuni de câte 1000 lei fiecare. Se vor putea emite și titluri cumulative, reprezentând mai multe acțiuni cum și certificate de acțiuni provizorii. Acțiunile sunt indivizibile față de societate. Subscripțiile și primele vărsăminte de 30% se vor face în termen de 5 zile de la publicarea prezentului extras în M. O. în casa societății, fiind preferați actualii acționari, p. conformitate Electrecord.”

Dreptatea, 01 februarie 1945

- Președinte col. Dumitru Cantea, scrutători N. Nicolescu și Ion Anghel, și secretar N. Toma. Ratifică cooptarea d-lui av. Marin Văduvescu, ca membru al consiliului de administrație și alege pe o perioadă de 1 an de zile ca censori pe d-nii : N. Nicolescu, I. Anghel și Aurel Ionosan, iar ca supleanți pe d-nii: Alexandra Drăgoi și Tudor Constantin, fixând onorariul censorilor la 50.000 lei anual.

Monitorul Oficial, 19 Iunie 1945

Consiliul de administrație decide numirea d-lui Gheorghiu Laurențiu, în calitate de director comercial al societății, având conducerea Se revine asupra numirii d-lui Zilberstein Adolf, ca șef al magazinului.

Monitorul Oficial, Iulie 1943.

- Înființarea a două **sucursale** și anume: una în orașul Oradea Mare, jud. Bihor și una în orașul Timișoara, având același obiect comercial ca și societatea. Consiliul de administrație p. Conformitate, Electrecord" Societate anonimă română București, b-dul C-tin Brâncoveanu Nr. 7.

- Consiliul de administrație decide înființarea unei sucursale în orașul Ploiești. Sucursala va fi condusă de d-l Mircea Georman, și va funcționa în str. Lipscani Nr. 40, Consiliul de administrație „Electrecord” Societate anonimă română București, b-dul C-tin Brâncoveanu Nr. 7

Monitorul Oficial, 18 August 1945

TABEL CRONOLOGIC

S. A. „Electrecord”, București – continuare - 9

1946 „ELECTRECORD s. a r. cu sediul în București str. Brâncoveanu 30, a obținut de la Banca de Credit Român s. a., un împrumut de lei 50 milioane garantat în gaj cu: diferite instalații de fabricat plăci de patefon și patefoane, materiale de plăci de patefon, mașini, prese hidraulice, electromotoare, cazane cu aburi și alte diferite instalații.”
Argus, 09 august 1946

„Contravenții în care Soc anon. „Electrecord” a făcut apel împotriva a trei procese verbale de contravenție ce i-au fost adresate de organele fiscale și anume: unul prin care a fost condamnată la 5.281.045 impozit și amendă; altul prin care a fost condamnată la 4.069.120 lei impozit și amendă, în fine al treilea privitor la 4-500 000 lei. Fiecare apel a fost repartizat la altă secție a tribunalului.”

Argus, 09 iunie 1946

1947 - Soc. „Electrecord” a ipotecat Băncii de Credit Român, teren Calea Rahovei, 285 pentru lei 300 000.

Argus, 30 noiembrie 1947

1948 Dumitru Negulescu domiciliat în Str. Clăbucet Nr. 14, care în calitate de conducător al magazinului „Electrecord” din Bd. Brâncoveanu Nr. 20, a practicat comerțul de instrumente muzicale lăsate în consignație, fără a avea firmă înscrisă pentru aceasta și n’a etichetat prețurile la o serie de mărfuri. Odată cu acesta, au mai fost trimiși în judecată conducătorii S. A. „Electrecord” și anume: Dumitru Cantea, președintele consiliului de administrație, Aurel Ionescu, administrator și Letiția Crișan procuristă.

Națiunea, 21 martie 1948

- Patronii firmei „ELECTRECORD” S. A. București, au deturnat utilizarea sumei de 199.520 lei din creditul de 1.506.000 lei acordat pentru salarii și producție. Bani pentru producție și pentru plata salariilor au fost pur și simplu furați de patroni.

Scânteia, 19 iunie 1948

1949 - Curtea București, secția 3-a penală, a condamnat la doi ani închisoare și 190.590 lei amendă, pe Petre Donescu din Bud. General Magheru nr. 5, vinovat de contravenire la legea controlului și utilizării creditelor. Inculpatul, în calitate de administrator delegat al societății „Electrecord*” cu sediul în Bulev. Brâncoveanu nr. 30, obținând de la fosta Bancă de Credit Român un credit de 1.345.000 lei, destinat cumpărării de materii prime, producției și plății salariilor, a schimbat destinația unei părți din acest credit. Faptul a fost constatat de organele de control ale Băncii de stat, care au înaintat Pachetului Ilfov formele de trimitere în judecată a inculpatului.

România Liberă, mai 1949

Textul legii pentru naționalizarea întreprinderilor industriale, bancare, de asigurări, miniere și de transporturi

CAPITOLUL I

OBIECTUL NAȚIONALIZĂRII

ART. 1. — Se naționalizează toate bogățiile subsolului care nu se găsesc în proprietatea Statului la data intrării în vigoare a Constituției Republicii Populare Române, precum și întreprinderile individuale, societățile de orice fel și asociațiile particulare industriale, bancare, de asigurări, miniere, de transporturi și telecomunicații, enumerate mai jos după criteriile indicate pentru fiecare categorie:

CAPITOLUL I.

OBIECTUL NAȚIONALIZĂRII

ART. 1. — Se naționalizează toate bogățiile subsolului care nu se găsesc în proprietatea Statului la data intrării în vigoare a Constituției Republicii Populare Române, precum și întreprinderile individuale, societățile de orice fel și asociațiile particulare industriale, bancare, de asigurări, miniere, de transporturi și telecomunicații, enumerate mai jos după criteriile indicate pentru fiecare categorie:

de metale, sănierele navale, în chimică de bază, conform listei

77) Societatea Națională de pulea cere, în termen de șase

Cum vor activa Centralele Industriale

Direcțiunile Centrale Industriale, îndrumază, coordonează și controlează activitatea întreprinderilor industriale ale Statului, conform prevederilor decretului de organizare publicat în ziarul de azi, precum și a celor private a căror activitate interesează sectorul respectiv.

Direcțiunile Centrale Industriale, pot trata și stabili, în numele și pentru întreprinderile industriale, cu Societățile de Stat de Import, angajamente pentru achiziționarea de materiale, scule și utilaj, comunicând întreprinderilor angajamentele stabilite și dându-le dispoziții pentru executarea la timp a plăților

și a altor obligațiuni.

Direcțiunile Centrale sunt conduse de directori.

Atribuțiunile și competențele directorilor sunt stabilite prin decizie ministerială.

Centralele Industriale, depinzând de Ministerul Industriei, create în baza decretului Nr. 126 din 8 Iulie 1948, pentru înființarea Centralelor Industriale, se desființează. Patrimoniul lor trece asupra Statului, prin Ministerul Industriei.

Angajarea și colectarea materiilor prime, prevăzute prin decretul Nr. 286 din 19 Octombriei 1948, se execută prin Direcțiunile Centrale Industriale.

CENTRALA INDUSTRIALĂ ELECTROTEHNICĂ

Centrala Industrială Electrotehnică, cu sediul în București, s-a înființat ca urmare a aplicării Decretului nr. 126 din 7 Iulie 1948, privind înființarea Centralelor Industriale.

La înființare, Centrala Industrială Electrotehnică a preluat patrimoniul fostului Oficiu Industrial Electrotehnic.

Scopul înființării instituției, potrivit deciziei de înființare, a fost:

- a) Conducerea, dezvoltarea și controlul activității întreprinderilor industriale ale Statului din sectorul industrial electrotehnic;
- b) Aplicarea coordonată a normelor prevăzute de lege pentru reglementarea activității industriale.

Pentru realizarea acestor obiective, Centrala avea următoarele atribuții:

- îndrumarea procesului de producție al întreprinderilor subordonate;
- urmărirea în permanență a planurilor de producție și de investiții;
- asigurarea planului de aprovizionare și de repartizare a producției;
- încheierea contractelor pentru cumpărări de materiale, combustibili, utilaj, precum și contracte pentru vânzarea produselor fabricate.

Centrala a avut următoarea structură organizatorică stabilită în regulamentul de funcționare a acesteia:

- Serviciul Producție;
- Serviciul Planificării;
- Serviciul Studii;
- Serviciul proiectare și executare a lucrărilor de investiții;
- Serviciul Aprovizionare;
- Serviciul pentru Vânzarea și Repartizarea Producției;
- Serviciul Financiar și de Control Financiar;
- Serviciul Reglementării Muncii, Cadre și Administrativ.

Din Centrală făceau parte 28 întreprinderi naționalizate (TUNGSRAM, ELECTROSTAR, LUMEN, TUDOR, ROVA, A.C.C.O., DURA, RADIOSTAR, INDUSTRIA FIERULUI Timișoara, IMATAC, AMEROM, etc.) și 8 întreprinderi nenationalizate (Uzinele Tehnice, I.M.U., BUNGETUL, ELECTROFIR, CONCORDIA, TRAFU, RADOMET, ELECTRECORD).

Consiliile de Administrație ale întreprinderilor naționalizate se dizolvă pe data publicării legii de față.

ART. 2. — Odată cu întreprinderile principale se naționalizează toate întreprinderile anexe.

*
Printr-o decizie a Ministerului Artelor și Informațiilor s'a hotărât ca atribuțiunile de conducere și direcționarea a întreprinderii naționalizate „Electrecord” să se exercite prin Soc. Rom. de Radiodifuziune naționalizată, pendinte de acest minister.
*

Extrase din:

- Scântea, 13 iunie 1948

- <https://arhivelenationale.ro/site/download/inventare/Ministerul-Industriei-Centrala-Industrială-Electrotehnica.-1948-1950.-Inv.-2455.pdf>

- Națiunea, 11 august 1948

**Naționalizarea principalelor mijloace de producție din BUCUREȘTI –
11 iunie 1948. Alexandru Cebuc. De pe www.muzeulbucurestiului.ro**

„În seara zilei de 11 iunie, orele 22, s-a ținut o nouă ședință la Comitetul Orășenesc București al P.C.R. cu întreaga comisie de naționalizare, cu care prilej s-a constatat că au fost cuprinse în total în acțiunea de naționalizare un număr de 764 întreprinderi, repartizate pe sectoare, după cum urmează : Sectorul I Galben (170 întreprinderi), Sectorul II Negru (259 întreprinderi), Sectorul III Albastru (230 întreprinderi), Sectorul IV Roșu (105 întreprinderi).”

T A B E L

cu întreprinderile din București naționalizate în urma Legii nr. 119/1948¹

Nr. crt.	Denumirea întreprinderii	Adresa întreprinderii la data de 11 iunie 1948	Specificul întreprinderii	Număr salariați	Forța motrică H. P.	Observații
1	2	3	4	5	6	7
	SECTORUL III ALBASTRU					
474	Ez-Gu	Str. Sabinelor 32	stații	16	80	
475	Electrecord	Șos. Viilor 17	Cremă ghetă	31	2	
476	Excelsior	Str. Brezoianu 13	Fabrică discuri	22	86	
			Fabrică pălării	—	—	Fbr. Timișoara

DECRETE PREZIDIALE PREZIDIUL MARI ADUNĂRI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMÂNE.

DECRET Nr. 166 pentru înființarea și organizarea Comitetului pentru Artă de pe lângă Consiliul de Miniștri.

Art. 1. — Se înființează pe lângă Consiliul de Miniștri „Comitetul pentru Artă”. Președintele Comitetului pentru Artă face parte din Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române...

Art. 6. — Comitetul pentru Artă are următoarele organe proprii: Direcția Teatrelor Dramatice; Direcția Operelor și Instituțiilor Muzicale; Direcția Artelor Plastice, Muzeelor, Expozițiilor și Monumentelor de Artă; Direcția Repertoriului, Spectacolelor, Manifestărilor de Artă Plastică; Direcția Cadrelor și învățământului Artistic; Serviciul Administrativ; Serviciul Aprovizionare; Serviciul Construcții; Serviciul Contabilității și Controlul Financiar; Serviciul Planificării; Secretariatul Comitetului. Art. 7. — Pe lângă Comitetul pentru Artă funcționează: Casa Centrală a Creației Populare; Institutul de Folklor; întreprinderea de Stat „Decorativa”; Editura „Arta”; Combinatul pentru Materiale de Teatru; **Electrecord**.

Art. 16. — Decretul Nr. 215 din 1949, pentru organizarea Ministerului Artelor, se abrogă. Dat în București la 10 Iulie 1950.

C. I. PARHON POPA EMIL

Președintele Comisiei pentru simplificarea și raționalizarea aparatului de Stat, **Vasile Luca**
Vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, **I. Chișinevschi**

Ministrul justiției, **Stelian Nițulescu**

Buletinul Oficial, 12 iulie 1950

STATUTUL ELECTRECORD

BULETINUL OFICIAL AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, partea I, Nr. 16

HOTĂRÎRI ALE CONSILIULUI DE MINISTRI HOTARIRE

pentru aplicarea Legii nr. 27/**1967** privind organizarea și funcționarea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă și a comitetelor locale de cultură și artă

Art. 1. — Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă are un aparat încadrat în următoarea structură organizatorică : — Direcția muzicii — Direcția teatrelor — Direcția artelor plastice — Direcția muzeelor și monumentelor — Direcția așezămintelor culturale — Direcția bibliotecilor — Direcția pentru răspândirea cunoștințelor culturale științifice — Direcția relațiilor externe — Direcția economică — Direcția tehnică, de construcții și investiții — Direcția de personal — Direcția de secretariat — documentare și administrativă — Corpul de consilieri și inspectori de control al președintelui — Oficiul juridic — Oficiul de control financiar intern — Biroul de învățământ — Biroul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor.

Instituții, organizații economice și întreprinderi din subordinea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă:

I. Instituții 1. Teatrul național „I. L. Caragiale” 2. Opera română 3. Filarmonica „George Enescu” 4. Orchestra simfonică a cinematografiei...

II. Organizații economice și întreprinderi. 27. Centrul național al cinematografiei 28. Centrala editurilor și difuzării cărții 29. Centrala industriei poligrafice 30. Studioul cinematografic „București” 31. Studioul cinematografic „Alexandru Sahia”...**101. Casa de discuri Electrecord, cu sediul în municipiul București...**

BULETINUL OFICIAL, 21 martie 1968

BULETINUL OFICIAL AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA, PARTEA I, Nr. 159, 1969

HOTĂRÎRI ALE CONSILIULUI DE MINISTRI HOTARIRE

privind unele măsuri de îmbunătățire a activității editoriale

Art. 7. — Pe data de 1 decembrie 1969, I. S. C. E. „Cartimex”, de sub îndrumarea și controlul Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, se desființează. Pe aceeași dată se înființează, în subordinea Centralei cărții, Oficiul de comerț exterior, cu sediul în municipiul București, care se organizează și funcționează pe principiul gestiunii economice interne și va avea ca obiect de activitate exportul și importul de carte, publicații și alte bunuri culturale. Această unitate va avea cont de decontare la băncile finanțatoare. Oficiul de comerț exterior, pe baza împuternicirii date în acest scop de conducătorul Centralei cărții, poate încheia contracte și poate beneficia de credite bancare. Oficiul de comerț exterior din subordinea Centralei cărții este condus de către un comitet de direcție.¹ Pe data de 1 decembrie 1969 activitatea de prestări de servicii tipografice pentru străinătate (lohn) trece în obiectul de activitate al Centralei industriei poligrafice, iar **activitatea de export-import de discuri trece în obiectul de activitate al Casei de discuri „Electrecord”.**

Art. 8. — Centrala cărții, Oficiul de comerț exterior, Centrala industriei poligrafice și Casa de discuri „Electrecord”, din subordinea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, vor aplica, în activitățile lor de comerț exterior, prevederile legale care reglementează operațiunile de comerț exterior.

STATUTUL ELECTRECORD – continuare

Art. 9. — Reorganizarea editurilor, precum și celelalte măsuri stabilite prin prezenta hotărâre, se vor face în cadrul indicatorilor de plan aprobați pe anul 1969 Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă și celorlalți titulari de plan care au edituri în subordine. •" Activul și pasivul și contractele în curs de executare ale editurilor reorganizate potrivit prevederilor prezentei hotărâri, precum și ale I.S.C.E. „Cartimex” care își încetează activitatea, se repartizează între Centrala cărții, Oficiul de comerț exterior, Centrala industriei poligrafice, Casa de discuri „Electrecord” și editurile ce rezultă din această reorganizare, conform bilanțului contabil încheiat la 30 noiembrie 1969.

Art. 13. — Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă va introduce, ca urmare a măsurilor din prezenta hotărâre, cu avizul Ministerului Muncii, modificările corespunzătoare în nomenclatoarele de funcțiuni și indicatoarele de pregătire și stagiul ale Centralei cărții, Centralei industriei poligrafice, Căsei de discuri „Electrecord”, precum și ale editurilor și Oficiului de comerț exterior.

BULETINUL OFICIAL AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, partea I, Nr. 89, 1970

HOTĂRÎRI ALE CONSILIULUI DE MINISTRI HOTĂRÎRE

privind unele măsuri referitoare la organizarea și funcționarea Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă și a comitetelor locale de cultură și artă

II. Organizații și întreprinderi care funcționează pe principiul gestiunii economice proprii

24. Institutul de etnografie și folclor (funcționează în regim economic cu dotație de la bugetul statului).

25. Centrala industriei poligrafice, cu următoarele unități :

... Casa de discuri „Electrecord” 26. Agenția română de impresariat artistic.

HOTĂRÎRI ALE CONSILIULUI DE MINISTRI

privind unele măsuri de aplicare a Decretului nr. 162/1973 la centralele industriale, unitățile asimilate acestora, întreprinderile și celelalte unități economice aflate în subordinea Consiliului Culturii și Educației Socialiste

Art. 2. — Pe data de 1 iulie 1973 se desființează prin reorganizare întreprinderile și unitățile subordonate Consiliului Culturii și Educației Socialiste prevăzute în anexa nr. 3. Activul și pasivul acestora, stabilite pe baza bilanțurilor încheiate pe data de 30 iunie 1973, cu indicatorii de plan aferenți, precum și contractele economice încheiate de acestea, se preiau de centralele care absorb întreprinderile și unitățile desființate. Art. 3. — Pe data de 1 iulie 1973 întreprinderile prevăzute în anexa nr. 4 își modifică subordonarea, trecând, cu întregul activ și pasiv și indicatorii de plan, la organele ierarhic superioare prevăzute în anexă.

LISTA centralelor și unităților asimilate acestora, reorganizate potrivit Decretului nr. 162/1973, și obiectul de activitate al acestora

1. Centrala „România film”. 2. Centrala cărții. 3. Centrala industriei poligrafice.

LISTA întreprinderilor și celorlalte unități subordonate centralelor

III. Centrala industriei poligrafice:

41. Casa de discuri municipiul Producerea și comercializarea discurilor fonografice „Electrecord” București, benzilor de magnetofon și a altor produse de înregistrare a muzicii și textelor vorbite ; organizarea cu orchestră proprie și soliști din afară de concerte publice ocazionale. **Buletinul Oficial, august 1973**

BILANȚURI FINANCIARE 1929-1948

Bilanțul de profit și pierdere, 31 Decembrie 1930

MISCHONZNIKY			
Societate anonimă română			
Bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1930			
Activ		Pasiv	
Casa	162.093	Capital	5.000.000
Mobilier	90.000	Fond p. creanțe dubioase	100.000
Debitori	3.870.424	Creditori	19.746.712
Mărfuri generale	20.778.958	Beneficiu net	54.763
	24.901.475		24.901.475
Conturi de ordine:		Conturi de ordine:	
Mărfuri de consignatie in depozit	580.000	Depunatori de mărfuri in consignatie	580.000
Consignatari de mărfuri .	5.465.075	Mărfuri in consignatie .	5.465.075
Președintele consiliului de administrație, N. Mischonzniky. Expert-contabil, S. Liniver. Censori: N. Stănciulescu, Anton Nicolescu.			
CONTUL DE PROFIT ȘI PIERDERE			
Debit		Credit	
Cheltuieli generale, salarii, dobânzi	3.311.193	Beneficiul brut	3.465.956
Fond de rezervă pentru creanțe dubioase . .	100.000		
Beneficiul net	54.763		
	3.465.956		3.465.956
Președintele consiliului de administrație, N. Mischonzniky. Expert contabil, S. Liniver. Censori: N. Stănciulescu, Anton Nicolescu.			

Monitorul Oficial Nr. 126, 9 iunie 1931

Bilanțul pe 31 Decembrie 1931

Activ:	Casa 94.805;	Pasiv:	Capital: 5.000.000;
	Mobiliar: 90.000;		Fond de rezervă pentru
	Mărfuri generale: 18.179.381;		creanțe dubioase: 150.000;
	Debitori: 2.899.530;		Creditori: 16.329.621.
	Pierdere: 215.905.		
Cheltuieli:	Cheltuieli generale: 1.184.360;	Venituri:	Beneficiul brut 2.641.526 ;
	Salarii și dobânzi plătite:		report beneficiul din 1930,
	1.677.834;		54.763;
	Fond de rezervă pentru creanțe dubioase: 50.000.		pierdere 215.905.

Censori: N. Stănciulescu, Anton Nicolescu, S. Liniver, contabil autorizat.

Monitorul Oficial, Partea 2, 15 iulie 1932

BILANȚURI FINANCIARE 1929-1948

Bilanțul pe 31 Decembrie 1933

Activ: Casa: 59.906. Mobilier și vehicul: 125.000. Mărfuri generale: 11.925.675. Debitori: 4.494.122. Conturi de ordine: 1.509.049. Censori: N. Stănciulescu, Anton Nicolescu, S. Liniver, contabil autorizat.

Pasiv: Capital: 5.000.000. Fond de rezervă: 140.000. **Creditori: 11.358.464.** **Beneficiul net -106.239.** Conturi de ordine: 1.509.049.

Monitorul Oficial, Partea 2, 23 iunie 1934

Bilanțul pe 31 Decembrie 1934

Activ: Casa: 34.842. Mobilier și vehicul: 125.000. Mărfuri generale lei: 9.375.751. Secția industrială și materiale: 2.312.608. Debitori 4.425.637. **Pierdere pe 1934. 221.300.** Conturi de ordine 2.128.586.

Pasiv: Capital: 5.000.000. Fond de rezervă: 140.000. **Creditori: 12.345.138.** Conturi de ordine: 2.128.586.

Censori: N. Stănciulescu, Anton Nicolescu, N. I. Mucica, contabil-expert.

Monitorul Oficial, Partea 2, 02 iulie 1935

Bilanțul pe 31 Decembrie 1937

Activ: Casa lei: 29.225. Mobilier, vehicule lei :125.000. Mărfuri lei :3.917.329. Mașini și instalațiuni pentru fabricarea de plăci, gramofone și aparate de radio lei: 7.028.988. Debitori lei: 1.112.503. Conturi de ordine lei: 857.542.

Pasiv: Capital lei: 5.000.000. **Creditori lei: 7.173.265.** Beneficiul net lei: 39.780. Conturi de ordine lei: 857.542.

Consort: N. Stănciulescu, Anton Nicolescu, N. I. Mucica, contabil expert.

Monitorul Oficial, Partea 2, 10 noiembrie 1938

Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1939

Activ: Casa lei: 11.640. Mărfuri generale lei: 2.005.929. Mașini pentru fabrică și instalațiuni lei 3.410.000. Mobilier lei: 100.000. Debitori lei: 784.606. **Profit și pierdere lei 3.050 153.** Conturi de ordine lei 3.610.090.

Pasiv: Capital lei 5.000.000. Fond de rezerve pentru dubioși lei: 57.000. Creditori lei: **4.305.328.** Conturi de ordine lei 3.610.090.

Consiliul de administrație.

Monitorul Oficial, Partea 2, 23 mai 1940

BILANȚURI FINANCIARE 1929-1948

Bilanțul pe 31 Decembrie 1940

Activ:	Casa și efecte publice: 97.087 lei.	Pasiv:	Capital: 5.000.000
	Mărfuri generale: 3.205.491.		Fond de rezervă: 57.000.
	Mobilier: 100.009.		Creditori: 5.503.835.
	Fabrică, mașini, investiții lei: 3.410.000.		Total: 10.500.835.
	Debitori: 726.354.		Conturi de ordine: 2.607.644.
	Profit și pierdere: 3.021.903.		
	Total: 10.560.835.		
	Conturi de ordine 2.667.644.		

Electrecord". S. A. R.

Monitorul Oficial, Partea 2, 19 august 1941

Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1942

Activ:	Casa 346.497.	Pasiv:	Capital 5.000.000.
	Mărfuri generale 2.440.934.		Fond de rezervă: 57.000.
	Depozit de plăci 145.000.		Fond debitori dubioși 80.000.
	Materii prime 583.310. Efecte publice 65.444. Mobilier 106.522. Mașini fabrică 1.850.000. Investițiuni fabrică 1.560.000. Cheltuieli generale 74.000. Clienți 2.712.835.		Fond amortizare investițiuni 351.600
	Garanții cont blocat 5.000.		Creditori diverși 6.208.065.
	Profit și pierdere 2.757.988.		Efecte de plată 740.000. Banca Elvețiană și Română 210.865.
	Cauțiuni statutare 195 000.		Deponenți cauțiuni statutare 195.000.
	Mărfuri în consignație 455.920		Deponenți mărfuri în consignație 435.920.

„Electrecord“ Societate anonimă română București, b-dul Constantin Brâncoveanu Nr. 7

Monitorul Oficial, Partea 2, 30 august 1943

Bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1943

Activ:	Casa 222.236. Mărfuri generale 4.589.905. Materii prime 1.238.590. Efecte publice 205.444. Mobilier 200.066. Mașini fabrică 1.850.000. Investiții fabrică 1.560.000. Clienți 2.850.196. Garanții cont. blocat 85.259. Acționari lei 2.450.000. Banca Elvețiană și Română 1.126.000. Profit și pierdere 2.942.943. Conturi de ordine 733.680. Total activ lei 20.054.319.	Pasiv:	Capital 8.500.000. Fond de rezervă 57.000. Fond de amortism. Investiții 351.600. Fond de amort, dubioși 80.000. Creditori diverși 9.907.789. Efecte de plată 424.250. Conturi de ordine 733.680. Total pasiv lei 20.054.319.
--------	--	--------	---

„Electrecord“ Societate anonimă română București, b-dul C-tin Brâncoveanu Nr. 7

Monitorul Oficial, Partea 2, 23 aprilie 1944